

като изясняващи тяхното значение за логиката на каденцията; при това, и най-сложните дисонантни образувания и измѣнения се схващатъ като модификации на тѣзи три главни хармонии T. S. D., и се означаватъ съ съжитѣ знакове (0T , $T+$, T_p , 0T_p и пр.). Ф-то о. на Римана използва Херманъ Ерфъ — въ своитѣ „Studien zur Harmonie — und Klangtechnik der neuen Musik“ (1927), и за обосноваване логиката на модерната хармония, като внася и много нови знакове. За пръвъ пжтъ употребява Риманъ Ф-ното О. въ своята „Vereinfachte Harmonielehre“ (1898) (О-простено учение за хармонията).

Фуоко, ит. fuoco = огънь, con fuoco = огнено (знакъ за изпълнение).

Фуокозо, ит. fuocososo = горещо, огнено.

Фурестие, Луи — Fourestier, Louis — французски компонистъ и диригентъ, род. 31 мартъ 1892, ученикъ на Жедалжъ и Леру въ Парижката консерватория, носителъ на Римската премия (кантата „Смъртта на Адонисъ“), писалъ симфонична поема „Полинисъ“ (наградена), кантата „Патриа“ и др.

Фурианта — Furianta — бързъ чешки танцъ, при който ритмътъ се мѣни: 2 тривремени синкопирани такта биватъ последвани отъ обикновени валсови такива.

Фуриозо, ит. furioso = диво, лудо.

Фуртвенглеръ, Вилхелмъ — Furtwängler, Wilhelm — единъ отъ най-големитѣ диригенти на съвременността, род. 25 ян. 1886 въ Берлинъ, училъ при Беръ-Валбрунъ, Райнбергеръ и М. Шилингъ, започналъ като корепетиторъ, после капельмайсторъ въ разни градове, достига до диригентския пултъ на първитѣ оркестри въ Нѣмско: Берлинска филхармония, Лайпцигски Гевандхаузъ, Гонкюнтслеръ (Виена), Ню-Йоркская филхармония, диригентъ на симфоничнитѣ концерти на оркестра на Берлинската държавна опера, на „Музейнитѣ концерти“ въ Франкфуртъ а/М. и др. Ф. е една рѣзка диригентска индивидуалностъ, — импонираща еднакво — съ богати външни изразни срѣдства — и дълбоко вътрешенъ животъ. Презъ 1928, съ своитѣ концерти въ Берлинската филхармо-

ния, той представя тѣй високо нѣмското оркестрово изпълнение и диригентско изкуство предъ Парижката публика, че тѣзи концерти се отбелязватъ като най-важното събитие въ областта на оркестровитѣ

Вилхелмъ Фуртвенглеръ

концерти въ френската столица следъ войната, — посрѣщнати съ еднакъвъ възторгъ отъ критика и публика, отъ специалисти и любители.

Фустонъ, нѣм. Fusston — буквально „стѣпковъ тонъ“ — е едно означение на тонова височина, което има своя произходъ въ органовото строителство (4-F, 8-F и пр.) Единъ отворенъ, лабиаленъ гласъ, който дава тонътъ С (голѣмо), има една височина отъ 8 стѣпки, поради което — всички, даващи на клавиша С тонътъ С, се наричатъ „осмостѣпкови“; — 8-стѣпковиятъ регистъръ е нормалниятъ регистъръ, — 4-стѣпковъ се нарича единъ гласъ, когато на клавиша С дава с (малко) и 16 стѣпженъ, когато — вмѣсто С — дава тонъ С.

Футуризмъ — е най-крайното течение въ модерната музика, което изоставя съвсемъ всѣкаква традиция, и се стреми да намѣри съвсемъ